

Čárky ve větě jednoduché: další případy

Čárku ve větě jednoduché využíváme také v následujících případech.

Oslovení

- Z jedné strany, pokud je na začátku nebo na konci věty: *Milý tatínku, posílám ti pozdrav z tábora. Vidím tě, Ondro. Ahoj Zdenko, jak se máš?*
- Z obou stran, pokud je uprostřed věty: *Říkal jsem ti, Marku, ať to neděláš. Mohl byste mi, pane poslanče, odpovědět?*

Vytčený (samostatný) větný člen

- Je to člen, který je vyčleněn ze základní věty, protože ho chceme zdůraznit.
- V základní větě na něj odkazuje zájmeno nebo příslovce.
- **Eva**, ta se vyzná. nebo *Ta se vyzná, ta Eva.*
- **Peněz**, těch se nenajíš.
- **K moři**, tam bych jezdil každý rok.

Částice a citoslovce v následujících případech:

a. Pokud by mohly fungovat i jako samostatná věta (resp. větný ekvivalent).

- *Jé, to je roztomilé koťátko.* (Mohlo by být i: *Jé! To je roztomilé koťátko.*)
- *Cvak, zavřel jsem uzávěr.* (Mohlo by být i: *Cvak! Zavřel jsem uzávěr.*)
- *Hej, počkejte!* (Mohlo by být i: *Hej! Počkejte!*)
- *Ano, můžete přijít.* (Mohlo by být i: *Ano! Můžete přijít.*)
- *Nebude to tak zlé, snad.* (Mohlo by být i: *Nebude to tak zlé. Snad.*)

b. Pokud se jedná o citoslovce nebo částice, pomocí nichž navazujeme kontakt.

- *O víkendu pojedeme k babičce, ano?*
- *Je tu hezky, že?*
- *To se nám to povedlo, vidíte?*

POZOR, čárkou citoslovce neoddělujeme, pokud nejsou z věty z věty vyčleněny nebo zastávají funkci nějakého větného členu:

- *Žába hop do vody.* (hop = přísudek)
- *Hrdlička dělá „cukrú cukrú“.* (cukrú cukrú = předmět)